

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7413

гр. София, 23.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
закрито заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разглежда дело номер **1075** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26 ал.2 а от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.
Образувано е по жалба на „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. В. Б., срещу Отказ рег. № 5364р-138 от 05.01.2026 г. на заместник директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

В придружителното писмо за изпращане на административната преписка в съда ответникът е направил възражение за недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес по смисъла на чл.159, т.4 от АПК, тъй като жалбата не е подадена от адресата на акта, а от трето лице, което не е адресат на отказа.

С разпореждане от 30.01.2026 г. съдът е предоставил възможност на жалбоподателя Б.” ЕООД, чрез адв. В. Б., да отстрани нередовности на жалбата, вкл. да обоснове правен интерес от оспорването.

Постъпила е молба от 20.02.2026 г. от жалбоподателя Б.” ЕООД, чрез адв. В. Б., в която се обосновава правен интерес.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с изложеното в жалбата и приложените с преписката писмени доказателства, намира следното:

Съдът е сезиран от лице, в случая „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което оспорва законосъобразността на издадения на Зам.-директора на дирекция „Миграция“ МВР, с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по чл.24и ЗЧРБ за Д. С., гражданин на Турция, [дата на раждане]

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за наличие на правен интерес на дружеството да обжалва посочения акт, като счита, че оспорващото дружество не е адресат на акта и у него липсва правен интерес от обжалване на отказа.

Съгласно чл. 147, ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него

или за които той поражда задължения. Неблагоприятно засягане е всяка правна последица от административен акт, състояща се в прекратяване или ограничаване на съществуващи субективни права, създаване на нови или разширяване на съществуващи правни задължения, както и хипотезите на невъзможност за упражняване на субективни права, за които законът предвижда издаване на административния акт. Процесуалната легитимация, която включва и правния интерес от оспорване на акта, обикновено е свързана с твърдение за нарушено материално право. Тъй като се обуславя от принадлежността на материалното право, засегнато от акта, тя в крайна сметка се основава на правното твърдение на жалбоподателя.

В случая съдът приема, че липсва пряк и личен интерес от оспорването на дружеството „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на подадената жалба, за която съдът следи служебно.

Съгласно чл. 24и, ал. 4 ЗЧРБ заявление за издаване на разрешение по ал. 1 /разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа"/ се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, срокът за подаване на заявлението е до два месеца преди изтичане на пребиваването му. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. Макар началото на административното производство да е поставено по заявлението на дружеството – работодател „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което е допустимо от цитираната разпоредба, то жалбоподателят не е адресат на издадения отказ, тъй като разрешението за пребиваване и работа поражда права и задължения за чуждия гражданин, на когото е предоставено. В подкрепа на този извод са нормите на чл. 7 и чл. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, които уреждат правото на достъп до пазара на труда именно на работници – граждани на трети държави, без да отричат възможността заявление за такъв достъп да бъде подаден от дружеството, което иска да назначи работници.

Интерес от съдебно обжалване притежават само онези лица, по отношение на които актът нарушава техни права или законни интереси. В случая се имат предвид онези права и интереси, които са законно признати, които са отразени в правна норма. Такива права не са признати на жалбоподателя, независимо дали има или не качеството на заявител, включително е представил документи във връзка с получаване на разрешение по чл. 24и ЗЧРБ от Д. С., гражданин на Турция, [дата на раждане]

Правото да оспори издадения отказ в случая принадлежи на Д. С., гражданин на Турция, [дата на раждане] /адресат на акта/ и по аргумент от чл. 26, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, е недопустимо е да се подава жалба в защита на чужди права и законови интереси. Това е така, защото според чл. 26, ал. 2 ГПК, приложим субсидиарно съгласно чл. 144 АПК, освен в предвидените от закон случаи, никой не може да предяви от свое име чужди права пред съд. С тази разпоредба законодателят въвежда т. нар. извънредна, нетипична процесуална легитимация, същността на която е, че правото на иск, съответно на жалба, принадлежи само по изключение на лице, което не е носител на спорното право, нито е носител на право, засегнато от спорното право. Упражняването на това извънредно право /процесуална субституция/ е допустимо само в случаите, предвидени със закон, какъвто не е настоящия случай.

Предвид изложеното жалбата следва да се остави без разглеждане и да се прекрати производството.

В този смисъл е и Определение № 57 от 7.01.2025 г. на ВАС по адм. д. № 11509/2024 г., Определение № 653 от 23.01.2025 г. по адм.д. № 12093/2024 г. на ВАС и Определение № 9646 от 13.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8629/2023 г.

Така мотивиран и на основание чл.159,т.4 АПК, Административен съд-София-град, Първо отделение, 69-и състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „БОЖАН” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. В. Б., срещу Отказ рег. № 5364р-138 от 05.01.2026 г. на заместник директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ПРЕКРАТЯВА производството адм. дело №1075/2026 година по описа на Административен съд София-град, Първо отделение, 69-и състав.

Определението подлежи на обжалване чрез настоящия съд пред Върховен административен съд на Република България с частна жалба в седемдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: